

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר
ויאמר גו' מחר חודש – ה'תשל"ו

מאת
כבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ במדבר, ערב חג השבועות, ה'תשפ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושתים לבריאה

מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע

פתח דבר

לקראת ש"פ במדבר, ערב חג השבועות הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה ויאמר גו' מחר חודש, שנאמר בהתוועדות ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון ה'תשל"ו, הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ראש חודש בו זמן מתן תורתנו, ה'תשפ"ב,
מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע,
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2022 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5782 • 2022

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

תוכן המאמר

הביאור במאמר דפרשת במדבר תרל"ו (לפני מאה שנה) בענין „אם אין חכמה אין יראה ואם אין יראה אין חכמה” – שיש יראה תתאה שקודמת לחכמה, ויש יראה עילאה שבאה לאחרי החכמה, כמ"ש „ויצוונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה גו".

ובהתאם לב' המדרגות שביראה – יש גם ב' מדרגות בחכמה: לימוד התורה כדי לדעת את המעשה אשר יעשון, מצד יראה תתאה שירא לעבור על מצוות המלך, ולימוד התורה לשמה, לשם התורה עצמה, להמשיך אוא"ס בתורה – שע"ז באים ליראה עילאה שמצד שרש הנשמה, מזלייהו חזי, שמתקשרת עם מקור התורה כפי שהיא בבחי' מזלא עילאה.

אמנם גם יראה תתאה קשורה עם יראה עילאה (כידוע שכל המדרגות שביראה קשורות זו בזו), וזוהי מעלת ענין הביטול שדוקא ע"ז מגיעים לעילוי גדול ביותר, כמודגש בענין מחר חודש ונפקדת כי יפקד מושבך, שדוקא ע"י הביטול דיפקד מושבך נעשה ונפקדת (שקשור גם עם מ"ש פקדת הארץ, זכרון על צורך הארץ בגשמים, או פקידת האשה לבנים, שהולדה וצמיחה הם בכח הא"ס); והמשך הכתוב ושלשת תרד מאד גו' וישבת אצל אבן האזל – שדוקא ע"י הירידה למטה נעשים בבחי' מהלך, ובאופן שדוד הגדיל.

בס"ד. ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון, ה'תשל"ו

(הנחה בלתי מוגה)

ויאמר לו יהונתן מחר חודש וגו'.¹ וידוע המבואר בקבלה² בענין יהונתן ודוד (שהרי ויאמר לו יהונתן היינו שיהונתן אמר לדוד) כפי שהוא בספירות, שיהונתן, יה"ו נת"ן, הוא כנגד ד' אותיות שם הוי", יה"ו הם ג' אותיות הראשונות, ונת"ן הוא ה' אחרונה בהכאה שעולה ת"ק (ה' פעמים יו"ד פעמים יו"ד), ודוד שענינו רגל הרביעי שבמרכבה³, הוא ג"כ ה' אחרונה (כי ד' רגלי המרכבה הם כנגד ד' אותיות) דשם הוי". וצריך להבין, מהו כפל ענינם של יהונתן ודוד, דלכאורה שניהם הם בבחינה א', ה' אחרונה, אלא שאצל יהונתן באה בחי' הה' בהכאה (ת"ק), משא"כ אצל דוד היא באות ד', מלשון דלות⁴.

וממשיך בכתוב, ונפקדת כי יפקד מושבך⁵ (שמזה מובן שגם ענין זה קשור עם מחר חודש, ערב ר"ח, שלמחרתו הוא ר"ח), ופי' רש"י שיפקד מושבך הוא לשון חסרון, שיהי' מושבך (שאתה יושב בו) חסר, ונפקדת הוא לשון זכרון, ששאל יפקדך וישאל היכן אתה. ולהעיר, שבמאמר דמחר חודש בהמשך והחרים (דשנת תרל"א⁶, שאז היתה הקביעות כבשנה זו שש"פ במדבר חל בערב ר"ח סיון) מקשר הענין דונפקדת גו' עם מ"ש⁷ פקדת הארץ ותשוקקי' גו' [המבואר גם בלקו"ת בפרשתנו⁸], שהוא ג"כ זכרון על הדבר הצריך לארץ, והוא גשמים, או פקידת האשה לבנים (זרעא חייא וקיימא), כמ"ש⁹ וה' פקד את שרה. אך עדיין צריך להבין¹⁰, הרי ונפקדת (לשון זכרון) ויפקד מושבך (לשון חסרון) הם שני ענינים הפכים, ומהו הענין שדוקא עי"ז שיפקד מושבך,

(5) ראה מאמרי אדה"ז, אוה"ת וסה"מ

ש.ם.

(6) סה"מ תרל"א שם ע' שלו.

(7) תהלים סה, י.

(8) ה, ג ואילך. ז, א ואילך.

(9) וירא כא, א.

(10) ראה סה"מ עת"ר ע' סב [פז]. פר"ת

ע' קנח.

(1) שמואל-א כ, יח.

(2) מאורי אור אות י סעיף נד. הובא

באוה"ת בראשית יא, א ואילך. וראה ד"ה ויאמר לו יהונתן במאמרי אדה"ז תקס"ז ע' נה ואילך. המשך והחרים תרל"א (סה"מ תרל"א ח"א ע' שמג). סה"מ תרל"ג ח"א ע' רמו. תרנ"ח ע' קפג. ועוד.

(3) זהר ח"א רמח, ב. ח"ג רסב, ב. ובכ"מ.

(4) ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 301. ועוד.

שהו"ע של חסרון והעדר, אזי נעשה ענין הזכרון דונפקדת. וגם מהו הענין שהזכרון הוא ע"י שאול דוקא.

ב) **ויש** לקשר זה עם המבואר בהמשך מים רבים תרל"ו [שהשנה היא שנת המאה לאמירתו] במאמר דפרשת במדבר¹¹, שצריך להבין מה שאמרו רז"ל¹² אם אין חכמה אין יראה ואם אין יראה אין חכמה, דא"כ איך יתחיל. ומבאר, שיש ב' מדריגות יראה¹³, יראה תתאה, שהיא היראה שקודמת ללימוד התורה וקיום המצוות (אם אין יראה אין חכמה), ויראה עילאה, שהיא היראה הבאה לאחר הקדמת לימוד התורה וכו', ועל"י נאמר¹⁴ ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את הוי' אלקינו גו'. וכיון שיראה פועלת ביטול, הרי מובן שגם בענין הביטול שע"י היראה יש ב' מדריגות, הביטול שע"י יראה תתאה והביטול שע"י יראה עילאה. וזהו הקשר למחר חודש, כי, מולד הלבנה באופן של נקודה שנעשה בר"ח, בא אחרי שבערב ר"ח נעשית הלבנה בתכלית ההעלם וההסתר עד שאינה מאירה אפילו בבחי' נקודה בלבד, שזהו"ע הביטול בתכלית כו'¹⁵ (יפקד מושבך). ובפרטיות יותר, הנה בהתאם לב' המדרגות שביראה יש גם ב' מדרגות בחכמה (תורה), חכמה תתאה שבאה לאחר היראה תתאה, וחכמה עילאה המביאה לידי יראה עילאה, וזהו שב' הבחינות דיראה תתאה ויראה עילאה כפי שהם באותיות שם הוי' הם באותם האותיות כמו חכמה תתאה וחכמה עילאה, שחכמה תתאה ויראה תתאה הם באות ה' אחרונה, וחכמה עילאה ויראה עילאה הם באות יו'¹⁶, כיון שהם שייכים זל"ז.

ג) **וביאור** הענין, דהנה, ב' המדרגות שבתורה הם לימוד התורה כדי לידע את המעשה אשר יעשון, שלימוד זה בא מצד יראה תתאה, עול מלכות שמים כו', שירא לעבור על מצות המלך, ולכן לומד לדעת ציווי המלך. ולאח"ז ישנו לימוד התורה לשמה (דמתוך שלא לשמה בא לשמה¹⁷), לשם התורה עצמה, שלימוד זה אינו קשור עם ענין המעשה, אלא הו"ע התורה (חכמה) כפי שהיא מצד עצמה. ובהקדים,

11) פרק קפג ואילך. וראה גם לקו"ת פרשתנו טו, ד ואילך.
 12) אבות פ"ג מ"ז.
 13) ראה גם תניא פמ"ג.
 14) ואתחנן ו, כד. וראה גם תניא ספכ"ג.
 15) אולי הכוונה, שמולד הלבנה בר"ח באופן של נקודה בלבד, והתעלמותה לגמרי בער"ח שאינה אפילו באופן של נקודה, הם ב' דרגות בענין הביטול (המו"ל).
 16) ראה גם תניא ספ"מ בהגהה.
 17) פסחים נ, ב.

שגם כאשר לימוד התורה הוא באופן דשלא לשמה, כי אם לידע את המעשה אשר יעשון, מצד יראה תתאה שלא לעבור את מצות המלך, נעשה עיקר הענין דלימוד התורה נוכמו בקיום המצוות, שגם כשחסר בכוננת המצוה, נעשה עיקר הענין דקיום המצוות, שהמעשה הוא העיקר¹⁸ (כמבואר בתניא¹⁹), שעיי"ז נעשה הענין דקדשנו במצותיו וצונו (כמ"ש בברכת המצוות), בחי' צוותא וחיבור²⁰, עיי"ז שקיום המצוה הוא לא מצד הסגולה שבה, ועאכו"כ לא מצד ההבנה והשגה, אלא לפי שזהו ציווי המלך, באופן דחוקה חקקתי גזרה גזרת²¹, וכמבואר בעטרת ראש²² שזוהי הכוונה כללית בכל המצוות, ובלשון הידוע במאמרי כ"ק מו"ח אדמו"ר²³, שקיום המצוות דמשפטים צריך להיות באופן קיום המצוות דחוקים, שזהו"ע הביטול שמצד יראה תתאה המביאה לקיום המצוות]. אמנם, לאח"ז באים ללימוד התורה לשמה, לשם התורה, היינו להמשיך אוא"ס בתורה, כמ"ש בספר מעיין החכמה²⁴ שדוד הי' מחבר אורייתא בקוב"ה, שזוהי המשכה חדשה שבאין ערוך, למעלה מבחי' התורה כפי שהיא מצד עצמה, דאע"פ שאלפיים שנה קדמה תורה לעולם²⁵, להיותה חכמתו של הקב"ה, שהוא וחכמתו אחד²⁶, ויתירה מזה, שא"ס הוא אחד האמת שהוא לבדו הוא ואין זולתו וזו היא מדריגת החכמה (כדאיתא בתניא²⁷), הרי זה עדיין בחי' התורה כפי שהיא בציור דהבנה והשגה כו', ואילו עיי"ז שממשיכים אוא"ס בתורה ניתוסף בה עליו גדול ביותר כו'.

ועיי"ז באים לבחי' יראה עילאה, ירא בושת כו' (כמבואר בתניא¹³), ועד לתכלית הביטול דלאשתאבא בגופא דמלכא²⁸, שזוהי יראה שלמעלה ממדידה והגבלה, שהיא למעלה מהשגה במוח שכלו, אלא זהו ע"ד מ"ש²⁹ וראיתי אני גו' והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם, ואמרו רז"ל³⁰ אע"ג דאיהו לא חזי מזלי' חזי, שבחי' המזל הוא שרש הנשמה למעלה, שממנו ניזל השפעה

(סני"ח) סקצ"ו. לקר"ת שלח מז, ריש ע"ג. שם נא, א. וראה המשך מים רבים הנ"ל ספקפ"ז.
 (25) ראה מדרש תהלים צ, ד. ב"ר פ"ח, ב. תנחומא וישב ד. וש"נ. זח"ב מט, א. וראה לקר"ת שה"ש א, סע"ד. סה"מ תש"ח ע' 273.
 (26) ראה תניא פ"ב.
 (27) פל"ה בהגהה.
 (28) זח"א ריו, ב.
 (29) דניאל י, ז.
 (30) מגילה ג, א. וש"נ.

18) אבות פ"א מי"ז.
 19) פל"ח.
 20) לקר"ת בחוקותי מה, ג.
 21) במדב"ר ר"פ חוקת. תנחומא שם ג.
 ח. ועוד.
 22) דרוש לעשי"ת נג, א ואילך. נח, סע"ב ואילך. וראה לקר"ת שלח מ, א.
 23) ראה סה"מ תרפ"ו ס"ע ב ואילך.
 תרפ"ז ע' רג ואילך. תרצ"ב ע' קפז. וש"נ.
 24) ראה זח"ג רכב, ב ברע"מ. ס' הבהיר

להתפשטות הנשמה המלוכשת בגוף. וענין זה נמשך ומתגלה ע"י עסק התורה, כי, שרש התורה הוא גם מבחי' מזלא עילאה, שעל זה אמרו³¹ הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל, ולכן ע"י התקשרות מזל הנשמה במקור התורה כפי שהוא בבחי' מזלא עילאה, אזי נמשכת יראה עילאה הנ"ל באופן שמזלייהו חזי, ועד שיומשך גם בבחי' הרגל שבנשמה³². והענין בזה, דהנה, תלת קשרין מתקשראן דא בדא, ישראל באורייתא ואורייתא בקוב"ה³³, והיינו³⁴, שע"י גליא שבתורה מתקשרת בחי' גליא דנשמה עם בחי' גליא דקוב"ה, וע"י סתים דתורה מתקשרת גם בחי' סתים דנשמה עם בחי' הסתים דקוב"ה. וענין זה הוא ע"י לימוד התורה לשמה, לשם התורה עצמה, שמחבר אורייתא בקוב"ה (ועד"ז מחבר גם ב' הבחי' דגליא וסתים שבאורייתא, נגלה דתורה ופנימיות התורה). ועל זה אמרו אם אין חכמה אין יראה, שע"י מגיע לבחי' יראה עילאה כו'.

ד) אמנם אף שגדלה ביותר מעלת יראה עילאה לגבי יראה תתאה, הרי ידוע שכל המדריגות שביראה קשורות זו בזו, שגם המדריגות התחתונות קשורות עם המדריגות העליונות (כמבואר בכ"מ³⁵), ומזה מובן שהדרגא היותר נעלית דיראה עילאה קשורה גם עם יראה תתאה.

וכללות הענין בזה קשור עם מעלת ענין הביטול, שדוקא ע"י מגיעים לעילוי גדול ביותר. וכמו בענין דמחר חודש⁵, שדוקא ע"י הביטול דיפקד מושבך, שהו"ע מיעוט הלבנה, ולא רק שנחסר אורה, אלא שמתעלמת לגמרי, אזי נעשה הענין דונפקדת, שהו"ע יחוד שמשא וסיהרא, והרי ידוע³⁶ שענין היחוד נמשך מבחי' שלמעלה מסדר השתלשלות כו' (שמשם נמשך בבחינת יחוד פנימי, ולאח"ז גם בבחינת יחוד גופני). וזהו גם ויאמר לו יהונתן (לדוד), שיהונתן ודוד הם בחי' ז"א ומלכות, שזהו כמו יחוד שמשא וסיהרא, שנמשך מלמעלה מהשתלשלות,

(31) זח"ג קלד, א.

(32) בזכרון אחדים, שענין חרדה גדולה נפלה עליהם אינו עדיין המשכת מזל הנשמה בבחי' הרגל שבנשמה. ואולי על זה בא המשך הדברים בנוגע לסתים דתורה – כמבואר בהמשך מים רבים הנ"ל פק"צ, שמה שמזלייהו חזי יהי נרגש גם בהארת הנשמה המלוכשת בגוף, זהו ע"י בחי' סתים דתורה (המו"ק?).

(33) ראה שם עג, א.

(34) לקו"ת ויקרא ה, ג. נצבים מו, א. אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י"צ ח"ג ס"ע תקלג ואילך.

(35) ראה תו"א ויקהל קיד, ד. ביאורי הזהר לאדמו"ר האמצעי אמור פא, א"ב [קסד, ד ואילך]. דרך חיים נו, ג. ועוד.

(36) ראה תניא אנה"ק ס"כ (קלא, א).

שזהו שהזכרון דונפקדת נעשה ע"י שאול, מרחובות הנהר³⁷, שקאי על ספירת הבינה שהיא באופן של הרחבה, למעלה ממדידה והגבלה, אלא שהיא המקור לבחי' ההשתלשלות כו'. וזהו שנאמר על זה לשון פקידה, כמו פקידת אשה לבנים, ופקידת הארץ לגשמים, שנמשכים ממקום נעלה ביותר, כמובן ממארז"ל³⁸ שבני חיי ומזוני לא בזכותא תליא אלא במזלא תליא מילתא, וכן אמרו רז"ל³⁹ שמפתח של גשמים ומפתח של חי' לא נמסרו ביד שליח, אלא הם בידו של הקב"ה. ועילוי זה נמשך ומתגלה למטה דוקא, שהרי הפקידה לבנים היא באשה, אין אשה אלא לבנים⁴⁰, שבה יש מעלת ההולדה שהיא בכח הא"ס דוקא⁴¹, וכן הפקידה לגשמים היא בארץ דוקא, כמ"ש⁴² והולידה והצמיחה, וכמבואר באגה"ק⁴³ שדוקא בארץ ישנו כח הצומח להצמיח מאין ליש תמיד מדי שנה בשנה שהוא מעין בחי' א"ס כו', והיינו, שאף שצבא השמים קיימין באיש⁴⁴, הנה הכח להצמיח כו' נמצא בארץ דוקא⁴⁵. וכל זה נעשה ע"י הקדמת הביטול דיפקד מושבך כו'.

וזהו גם מה שממשיך בכתוב⁴⁶ ושלת תרד מאד גו' וישבת אצל אבן האזל, שהו"ע הירידה למטה עד לבחי' עולם העשי' (אבן), ששם הוא גודל ההעלם והסתור כו', ושם צ"ל העבודה בג' הקוין שעליהם העולם עומד⁴⁷, ובאופן שהעבודה היא בכל ג' הלבושים דמחשבה דיבור ומעשה (כמבואר בכ"מ⁴⁸ שהם בדוגמת ג' הקוין), שזהו"ע ושלת. אך דוקא ע"י הירידה למטה (תרד מאד) נעשה עילוי גדול ביותר [וע"ד שמצינו בנוגע לראב"ד⁴⁹, שמצד שהי' אצלו גודל הירידה וההעלם והסתור בנוגע למעשה המצוות וכו', הרי זה פעל אצלו גודל ענין התשובה, עד לאופן נעלה כזה שבכה רבי⁴⁹, שזה מורה שהו"ע שלמעלה גם מהמדידה

45) ראה המשך תרס"ו ס"ע שלח [ע' תמוז] ואילך.

46) שמואל-א שם, יט. וראה גם ד"ה ויאמר לו יהונתן תשכ"ח פ"ב (תו"מ סה"מ אייר ע' רכט).

47) אבות פ"א מ"ב.
48) ראה רשב"א ברכות ה, א. הובא באוה"ת תהלים (יהל אור) ע' רה.

49) ע"ז יז, א. וראה לקו"ת אחרי כו, ג. ר"ה נד, ד.

37) לשון הכתוב — וישלח לו, לז. וראה עץ חיים שער ח (שער דרושי נקודות) פ"ד.

38) מו"ק כח, א.

39) תענית ב, א.

40) שם לא, א. כתובות נט, ב.

41) לקו"ת שה"ש לט, ד ואילך. ובכ"מ.

42) ישע"י נה, י.

43) שם (קלב, סע"א ואילך).

44) ראה רד"ק ישע"י מ, כו. וראה ספר

החקירה להצ"צ סב, א ואילך. קג, א ואילך.

ובכ"מ.

והגבלה דרבינו הקדוש כו⁵⁰], עד שדוד הגדיל⁵¹, אפילו לגבי יהונתן, שלכן יהונתן בן שאול הוא משנה למלך⁵², ואילו דוד הוא המלך כו'. וכמרומו גם בענין אבן האזל, שהוא מלשון האי עלמא דאזלינן מיני' כבי הילולא דמיא⁵³, שדוקא ע"י העבודה בעוה"ז, עולם העשי', בבחי' אבן, נעשים בבחי' מהלך⁵⁴. ומרומו גם בענין ושלשת, כמשנת"ל⁵⁵ שמהנקודה התחתונה דסגול (שהו"ע תכלית ההעלם והסתור) באים לנקודה העליונה דסגולתא⁵⁶, בחינת הכתר כו'.

ומזה⁵⁷ באים לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות [כנוסח המקובל והמסורתי דכ"ק מו"ח אדמו"ר⁵⁸], תחלה בשמחה, ועי"ז נעשה גם בפנימיות, שמבחי' המזל שבנשמה יומשך גם בכחות הפנימיים, ועד לג' הלבושים דמחדו"מ (שהו"ע ושלשת, כנ"ל). וכיון שזהו גם בשמחה, ככל מצוות התורה שצריכים לקיים בשמחה⁵⁹, הנה שמחה פורץ גדר⁶⁰, שעיי"ז פועלים שיעלה הפורץ לפנינו⁶¹, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

57) חסר המשך וקישור הדברים (המו"ל).
 58) נתבאר בלקו"ש ח"ד ע' 1307. ח"ח
 ע' 272. חיי"ג ע' 158. חכ"ד ע' 516. תו"מ
 חמ"ד ע' 6 ואילך. וש"ג.
 59) ראה רמב"ם הל' לולב פ"ח הט"ו.
 תניא פכ"ו (לג, א).
 60) ראה סה"מ תרנ"ז ס"ע רכג ואילך.
 ובכ"מ.
 61) ע"פ מיכה ב, יג.

50) ראה גם סה"מ תרע"ח ע' ט.
 51) שמואל-א שם, מב.
 52) שם כג, יז.
 53) עירובין נד, א.
 54) אוה"ת בראשית שם (כד, ב).
 55) ד"ה כה אמר ה' השמים כסאי ספ"ג
 (לעיל ע' ... תו"מ סה"מ שם ע' רלט).
 56) ראה מאמרי אדה"ז שם (ע' נו. ע' סב
 ואילך). אוה"ת שם (יב, סע"א ואילך. כא, ב
 ואילך). סה"מ שבעערה 2.

הוספה

א

בייה, ימי הגבלה, ה'תשי"כ
שנת המאטים להסתלקות הילולא
של הבעל שם טוב ז"ל
ברוקלין, נ.י.

כבוד הרה"ג והרה"ח ווי"ח אי"א יושב
על מדין, איש חי רב פעלים וכו' וכו'
מוהר"ר שאול שליט"א דאנאן
רב ראשי דמדינת מאָרוק

שלום וברכה!

לקראת חג השבועות, זמן מתן תורתנו, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה,
הנני בזה להביע ברכתי — בלשון הרב הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה
נבג"מ זי"ע —

לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

בברכת החג.

בודאי למותר להאריך לדכוותי בענין מלאות מאטים שנה (ד"פ יובל
שנים) להסתלקות הילולא של מורנו הבעש"ט ז"ל ביום א' דזמן מתן תורתנו
הבע"ל. תקותי שיעלה את זכרו של הבעש"ט וינצל כל הזדמנות המתאימה
לייחד הדבור על דמותו אישיותו ותורתו בכל מקום שהשפעתו מגעת. ות"ח אם
יודיעני מזה.

מפני סיבה נתעכב המשלוח ואתו רב הסליחה. והנה אף שכבר עבר יום
ההילולא, אבל הרי כל השנה היא שנת כושר וסגולה לתעמולה הני"ל, ובפרט

א

מוהר"ר שאול שליט"א דאנאן: אגרות נוספות אליו — אג"ק ח"ט אגרת ז'ריז, ובהנסמן
בהערות שם.

(ד"פ יובל שנים): ראה גם אג"ק שם אגרת ז'קכ"ז'קכ"א.

אף שכבר עבר יום ההילולא כו': ראה גם אגרת אל "הרב הגאון המפורסם . . מוהר"ר יצחק
שליט"א נסים, ראשון לציון רב ראשי", בתאריך "י"ב תמוז, חג הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר
נבג"מ זי"ע, ה'תשי"כ" — נדפסה בקונטרס "צדיק למלך" ז' ע' 198 ואילך; "התקשרות" גליון
תקיד ע' 16.

אשר ביום חיי אלול הבע"ל, בשבוע דפי' תבוא והפטרת קומי אורי, יהי יום הולדת הבעש"ט ז"ל.

ב

בי"ה, י"ב תמוז, חג הגאולה של כ"ק
מו"ח אדמו"ר נבג"מ זי"ע,
היתשי"כ. ברוקלין, נ.י.

מר שלום שי

שלום וברכה!

... מובן שקראתי בהתענינות מיוחדת מה שכותב על דבר העצרת לזכרו של הבעש"ט ז"ל שנערכה על ידי הסתדרות המורים. ותקותי שהדגישו בתוך הדברים שלילת הטעות כאילו הבעש"ט ותורת החסידות הקלו ח"ו בנוגע לקיום מצוות מעשיות, שלמרות האבסורדיות שבדבר, וידוע דבר משנה המעשה הוא העיקר, מצאה עלילה זו מהלכים בחוגים ידועים, לצערנו הרב. ואופייני הדבר, שלמרות השקפת עולם הכי "רוחנית" ועמוקה של תורת החסידות בכלל, ושל תורת חב"ד בפרט, הנה עיקר ההדגשה היא על מצוות מעשיות ומעשה בפועל, ועל ה"בכך" שבכל ענין.

תי"ח על הודעתו שאין כל שחר לידיעה שכאלו הנהיגו למוד השואת הדתות וכו'.

בהזדמנות זו ארשה לעצמי לצרף כאן העתק מכתב כללי שתוכנו כל השנה זמנו הוא.

ח"י אלול .. יום הולדת הבעש"ט ז"ל: ראה סה"ש תש"ג ע' 141 ואילך. ובכ"מ. והפטרת קומי אורי: ישעי' ס, א ואילך. וראה כש"ט בהוספות סתכ"ח. וש"נ.

ב

מר שלום: לין, מזכיר הסתדרות המורים שבאה"ק ת"ו. אגרות נוספות אליו — אג"ק חכ"ג אגרת ח'תרפא, ובהנסמן בהערות שם. חכ"ו אגרת ט'תתפ. העצרת לזכרו של הבעש"ט ז"ל: ראה אגרת אליו — אג"ק ח"ט אגרת ז'רכו (ע' רכ). שלילת הטעות כאילו הבעש"ט כו': ראה גם אג"ק שם אגרת ז'נב (ס"א), ובהנסמן בהערות שם.

דבר משנה המעשה הוא העיקר: אבות פ"א מי"ז.
ה"בכך" שבכל ענין: ראה לקו"ש חכ"ה ע' 426. וש"נ. וראה גם אג"ק אדמו"ר מהור"י צ"ח"ב אגרת תסא (ע' רכ). תקיג (ע' רצט). ח"ג אגרת תשנא (ע' רפ ואילך). ועוד.
לידיעה .. למוד השואת הדתות וכו': ראה אגרת אליו שנשמך לעיל.
מכתב כללי: ראה אג"ק שם אגרת ז'שכו.

בכבוד ובברכה לבשו"ט בענין חינוך הנוער שיצא מגיל חינוך חובה –
 וכשיחתנו מאז – ובבי חג הגאולה.

חינוך הנוער שיצא מגיל חינוך חובה – וכשיחתנו מאז: ראה גם אגרות אליו – אג"ק שם
 אגרת ז'קי, ובהנסמך בהערות שם.

לעילוי נשמת הורינו

הרה"ח הרה"ת ר' שמואל אייזיק הלוי ע"ה

בהרה"ח הרה"ת ר' אברהם הלוי ע"ה

נפטר ליל ש"ק ה' סיון, ערב חג השבועות, ה'תשע"ב

מרת מרים בת הרב צבי הירש ע"ה

נפטרה ועש"ק פ' בא, ה' שבט, ה'תש"פ

פּאָפּאַק

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי בתם וחתנם

מרת ח'י רבקה ובעלה הרה"ת ר' דוד פלדמן

ומשפחתם

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות